

Ομιλία στην αγρυπνία των Θεοφανείων (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπουσία](#)

Η ημέρα των Θεοφανείων είναι η μέρα που όλος ο κόσμος αναγεννάται και γίνεται μέτοχος της αγιότητας του Θεού. Αλλά συγχρόνως είναι η μέρα κατά την οποία ο Χριστός, εισέρχεται στην οδό προς τον Γολγοθά.

Ήλθε στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, όχι για να καθαριστεί, επειδή ήταν αναμάρτητος, σαν Θεός και συνάμα κατέστη αγνός ως προς την ανθρώπινη φύση Του καθ' όλην την διάρκεια της ιστορίας του Ισραήλ από εκείνους τους προγόνους που είχαν προσφέρει τη ζωή τους στον Θεό, και των οποίων η αγιότητα έφτασε στο κορύφωμά της στην καθαρότητα της Μητέρας του Θεού, η οποία ήταν τόσο αγνή, τόσο άμεμπτη που μπορούσε να εισέλθει στα Άγια των Αγίων, εκεί όπου ούτε ο Αρχιερέας δεν τολμούσε να εισέλθει, εκτός από μία φορά το χρόνο μετά από έναν ιδιαίτερο αγιασμό.

Ο Χριστός είχε ανάγκη να καθαριστεί. Αλλά εκείνα τα νερά, όπου είχαν πλυθεί όλοι

οι αμαρτωλοί που είχαν έλθει στον Ιωάννη τον Βαπτιστή ομολογώντας το κακό που βάραινε τη ζωή τους, ήταν βαριά εξαιτίας της αμαρτωλότητας και επομένως εξαιτίας της θνητότητας του ανθρωπίνου γένους. Είχαν γίνει νερά θανατηφόρα, και σ' αυτά τα νερά είναι που ο Κύριος Ιησούς Χριστός καταδύεται εκείνη την ημέρα σηκώνοντας στους ώμους Του την θνητή φύση αποτέλεσμα της ανθρώπινης αμαρτίας.

Έρχεται, αθάνατος ως προς την ανθρωπότητα και την Θεότητά Του, και την ίδια στιγμή ενδύεται την θνητότητα του αμαρτωλού κόσμου. Αυτή είναι η αρχή της πορείας Του προς τον Γολγοθά. Αυτή την ημέρα θαυμάζουμε την ατελείωτη αγάπη του Θεού. Αλλά όπως σε κάθε άλλη περίπτωση, ο άνθρωπος έπρεπε να λάβει μέρος στο σχέδιο που ο Θεός είχε προνοήσει για τη σωτηρία του. Και αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός έρχεται και μοιράζεται την θνητή μας φύση, ο λόγος που έρχεται και μας σώζει. Το αποκορύφωμα της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρώπου θα έλθει στον Γολγοθά όταν θα πεί, «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» Θα είναι η στιγμή που ο Θεός, όπως όταν ήταν ενδεδυμένος την ανθρώπινη φύση Του, θα έχει χάσει την επαφή Του με τον Πατέρα μετέχοντας στο πεπρωμένο της

ανθρωπότητας. Αυτή είναι η έσχατη πράξη Θεϊκής αγάπης.

Συνεπώς ας θαυμάσουμε, ας αναρωτηθούμε, και ας λατρέψουμε αυτή την Θεϊκή αγάπη, και ας μάθουμε από Εκείνον· επειδή είπε στο Ευαγγέλιο, «Σας έδωσα ένα παράδειγμα. Ακολουθείστε το.» Καλούμαστε, εντός των ορίων της αμαρτωλής και θνητής φύσης μας, να βαστάξουμε τα βάρη ο ένας του άλλου στη ζωή και στον θάνατο. Ας μάθουμε απ' αυτό. Θεωρούμε ότι είναι τόσο δύσκολο να βαστάξουμε τα βάρη ακόμα κι εκείνων που αγαπάμε· και πρακτικά είναι αδύνατο να επωμιστούμε τα βάρη των ανθρώπων που δεν αγαπάμε με μια ειλικρινή, φυσική τρυφερότητα. Ας μάθουμε, επειδή διαφορετικά δεν θα έχουμε μάθει το πρώτο μάθημα που θα μας δώσει ο Χριστός, όταν εισέλθει στην διακονία Του. Αμήν.